

Říkala jste nám, že pokud
toužíme po vysvobození,
že nás vezmete...
Jistě, žádný problém.
Pokud ten člověk
skutečně chce vysvobození,
nikdo by neměl zůstat
v tomto světě
o minutu déle,
více než dluží.
A pak položila další otázku:
ona viděla svůj poslední
život. Než sem přišla,
byla v Nebi
nebo něco takového, někde,
kde je to velice krásné.
A někdo jí řekl,
že sem má jít.
Ona sem jít nechtěla.
Řekla jsem:
„Nedivím se vám.“
A ona řekla,
že tam byl někdo,
kdo ji sem stejně
skopl nebo něco,
protože sama jít nechtěla.
Jak to, že je tady?
Je mi jedno kdo
nás skopnul dolů.
Udělejme si Nebe tady.
Snažte se tady
udělat to nejlepší.
Já jsem jí řekla,
že sem možná musela přijít,
jinak by její matka
skrže ní nedostala
vysvobození,
bez zásluh její
zasvěcené dcery,
by její matka neměla dost
nashromážděných zásluh,
aby získala vysvobození.
Nebo ji možná
potřebovali další její milovaní
a rodina nebo přátelé
jako most mezi
člověkem a Nebem.
Ona má zásluhy.
Medituje.
Čistí se.

Je upřímná.
Je ve spojení s Bohem.
Všichni, kteří se tedy
kolem ní potulují,
projdou tak skrže ni.
Říkala jsem, že všichni,
kdo se sem narodili,
mají poslání,
zvláště zasvěcení.
Je tedy jedno
kdo koho nakopl,
říkala jsem, že je to vznešené,
že jsme obětovali
náš nebeský život
pro někoho jiného,
pro někoho, kdo to potřebuje.
Ve skutečnosti
je většina zasvěcených
již vysvobozenými dušemi.
Někteří z nich sem
přišli záměrně,
dobrovolně, aby pomohli
nějakému Mistrovi
posbírat více duší,
vytvořit větší spříznění
s lidmi nebo zachránit ty,
kteří mají spříznění, aby šli
nahoru. Protože, přestože
jsme byli v minulém životě
vysvobození, stále máme
mnoho přátel v té době.
Nebo nás někdo nechtěl
tehdy následovat,
kdo chtěl zůstat
v tomto světě.
Nicméně je jim teď mizerně
a nemají Mistra
a nevědí jak Mistra hledat.
Kdybychom nepřišli,
nikdy by nepoznali
žádné požehnání.
Byli by se stále upínali
na nějaký ismus a jen by
něco přeříkávali nebo by
se modlili k nějakému Bohu,
kterého nikdy nepoznali.
A přesto to nedostali.
Protože s námi mají vztah,
Bůh jim skrže nás žehná.
Přestože v Mistryni nevěří,

nemají Mistra,
mohou jít skrže
vaše zásluhy do Nebe.
To stojí za naše obětování.
A pravděpodobně
to budeme muset dělat
celou tu dobu dobrovolně,
abychom pomohli
trpícím příbuzným,
přátelům, kteří díky
neznalosti nechtěli v té době
následovat Mistra,
když se s Mistrem setkali
nebo když jsme
s nimi byli my.
Jsou proti nám, například.
Nejedí vegetariánsky,
brání našemu praktikování,
například takto.
A kvůli této špatné
karmě (odplatě),
musí procházet po mnoho
životů narozením a smrtí.
Ale stejně k nim
máme náklonnost
a chceme sejít dolů,
abychom jim pomohli.
Sejdeme tedy s Mistrem dolů,
například a
pomáháme společně.
Když tedy trochu v tomto
životě trpíme a víme,
že mnoho našich přátel
a příbuzných
po mnoho životů
je vysvobozeno, pak byste
se měli šťastně obětovat.
Mnoho lidí se obětuje,
aby přišli do tohoto světa.
Jinak by nikdo nechtěl
do tohoto světa přijít.
Na co?
Je to jako byste žili
v krásném paláci
a lidé by vás hodili
a lidé by vás hodili
do popelnice.
Skutečně, je to soucit.
Lidé vás tam musí kopnout
a pak vás zakrýt a

zamknout vás tam
a pak tam musíme zůstat.
Nedělejte si starosti.
Během meditace zjistíte,
že vám říkám pravdu
a uvědomíte si vaše poslání.
A uvědomíte si,
„Och, není pochyb!
Teď vím, proč jsem
sem přišla.“
Takové věci.
Budete to vědět intuitivně
nebo to uvidíte ve vizi.
Někdy to vidíte,
ale zapomenete.
Během spánku, většinou,
vás Mistr vezme do
vyšší úrovně, abyste se učili
a viděli svou povinnost.
Když se ale vrátíte zpět,
musíte to zapomenout.
Něco z toho
musíte zapomenout.
To je zákon,
že si nepamatujete
co tady máte dělat.
Je to pro vás lepší,
že si nevzpomenete
na většinu z života v Nebi.
Je to pro vás lepší,
jinak byste chtěli
zemřít okamžitě.
Nepostarali byste se
o psy, kočky, děti.
Nic by vás tady neudrželo.
Skutečně, kdybyste Nebe
znali, nechtěli byste tady
zůstat ani vteřinu.
Jednu vteřinu, to se vsadím.
I kdyby tady byl Mistr,
nechtěli byste Mistra.
Chtěli byste odejít.
Mnoho lidí mělo zážitek
po životě a vrátili se zpět.
Oni to vědí, pláčou,
protože poznali lepší život.
Nedopatřením se dostali
do Nebe.
A pak se vrátili zpět,
museli být kopnuti zpět,

jím se to nelíbilo.
Tento svět je tak ubohý,
špinavý, nečestný
a barbarský ve srovnání
se světem tam.
Je tedy lepší,
že Bůh ve většině případů
zatáhne závěsy,
jinak bychom to neunesli.
Neunesli bychom to.
Představte si,
že byste věděli, že je váš
otec král a vy byste museli
žít v popelnici.
Jak by se vám to líbilo?
Samozřejmě by se vám to
nelíbilo. Běželi byste
samozřejmě do paláce.
Běželi byste
nebo byste se plazili
nebo jeli na kole
nebo letěli, jakkoli,
hned byste se vrátili
do paláce.
Nedělejte si s tím starosti.
Pokud se vám skutečně tento
život nelíbí, už se zpět nikdy
vracet nebudete muset.
Ale myslím si, že někdy
se vrátíte.
Poté, co si dlouho užijete
Nebe, pak se
podíváte dolů a řeknete:
„Och, chudák pes
je tam ještě.
Přeměním ho svojí
požehnanou silou
ve vyšší bytost.
Nechť se to stane.“
Pak jste skončili.
Jakmile začnete mít
takové pocity, jste dole.
Jakmile budete na něčem
tady závislí, budete mít buď
dobrý nebo špatný pocit,
jste dole.
Půjdete dolů okamžitě,
nikdo vás nemusí vykopnout.
Vy sami lpíte na tomto světě.
Proto se mnoho lidí

opět rodí do tohoto světa.
Proto se mnoho lidí nemůže
vysvobodit z tohoto světa,
z převtělování,
protože jsou na něčem
v tomto světě závislí, víte?
Ale nevádí, je také
v pořádku tu a tam přijít zpět.
Je to v Nebi také nudné,
když si to stále užíváte.
Nemáte s čím srovnávat.
Ne, ne, ne v té době
nebudete tak přemýšlet,
protože pokud budete
někoho milovat,
to vás zaplaví.
To vás zaslepí
a vám bude jedno,
jestli něco obětujete.
Když ten čas nastane,
budete to cítit jinak.
Když si užíváte v Nebi,
jste tak šťastni
a máte soucit, víte?
Pak řeknete:
„Udělám cokoli, abych
tomu člověku pomohl,
protože je tak ubohý.“
Bude se vám to zdát
tak ubohé, takové utrpení
a pro vás v té době
bude život takový
jen na vteřinu.
Nikdy nebudete vědět,
že když sem přijdete,
čas se natáhne
a vy budete tak trpět.
Je to jiné, protože
když sem přijdeme,
závěs iluze se zatáhne
a pak zapomeneme
na vše v Nebi.
A jedna vteřina se tady
stává věčností.
Čas je tady jiný, víte?
Proto trpíte,
ale to z Nebe nevidíte.
To z Nebe nevidíte.
Ne.
Když jste na vyšší úrovni

je to jiné.
Je to ale nebezpečné,
protože si myslíte:
„Půjdu dole jenom na vteřinu
a jste tam...
Ano, proto,
proto.
Není to skutečně nebezpečné,
jen jiný úhel pohledu.
V té době máte
veškerou odvalu vesmíru.
Nebudete se ničeho bát.
Jen ale, když se vrátíte sem,
odvaha vás opustí.
Musíte trpět.
Jinak, kdybyste sem přišli
jako král a nijak jste netrpěli,
ukázali byste na někoho
prstem
a on by se pak stal andělem,
to by bylo snadné.
To by se pánu Máji nelíbilo.
Musíte za to trpět.
Musíte to směnit,
jako v obchodě.
Musíte osobně trpět
pro toho, koho milujete.
On vás nenechá jen
sejít dolů
a ukázat na něho prstem
a on pak bude vysvobozen.
On dluží králi Mája
hodně věcí.
Maso, které jí,
ulice, po kterých chodí,
vodu, kterou pije,
vzduch, který dýchá,
vše stojí peníze, duchovní.
Chcete-li tedy
vzít tu osobu ven,
musíte zaplatit.
Čím zaplatíte?
Mája nechce peníze.
Chce, abyste pro to trpěli.
Utrpení je cena
za vysvobození,
cena za vše, co tady užíváte.
Protože,
když jste sem přišli,
stali jste se obyčejnou

cítící bytostí
pod kouzly Máji,
takže si nepamatujete,
že jste byli Buddhou.
Nepamatujete si,
že jste byli svatým.
Nepamatujete si,
že jste sem přišli pro toho
a tamtoho člověka, víte?
Někdy to trvá dlouho
si vzpomenout.
A hodně trpíte,
i když si vzpomenete.
Když něco vědomě chcete
a vede vás to k hledání
duchovního porozumění.
Je to něco ve vás,
s čím jste se narodili.
Ale ještě to neznáte.
To je zájem Máji.
To je zájem Máji.
Jinak jsme všichni Buddhy.
Nemusíme trpět.
Ano, je to hrozné.
Tak v Nebi nepřemýšlíte.
Nebudete si myslet,
že trpíte.
Proto přijdete.
Když ale přijdete,
je to zcela jiná situace.
Například teď všichni víme,
že peklo je hrozné místo,
ale nedovedeme si představit
jak hrozné je.
Nebo víme, že uprchlíci
žijí v táborech,
v rozžhavených táborech,
přeplněných a všichni jsou
takto na jednom čtverečním
metru a ze shora na ně pálí
slunce a žádné stromy kolem.
To si nedovedeme představit.
Někdy máme iluzi a řekneme,
„Och, raději bych
si to s ním vyměnil
a vysvobodil bych ho.“
Ale nikdy nevíte jaké
je to utrpení,
když vejdete dovnitř.
Přestože to víte,

ale skutečně to nezjistíte,
dokud v té situaci nežijete.
Stejně je to tady,
nebeští lidé myslí jinak.
Proto se ve světě
lidé musí velice, velice
usilovně modlit,
aby andělé věděli,
„Och, něco je špatně.
Musí být, jinak by se
tak usilovně nemodlili.“
A pak přijdou.
Někdy
nemohou moc pomoci,
jenom řeknou:
„Co je to?
Je to jen zlomená noha.
Tak co?
Další život
budeš mít jinou nohu.“
Ukazuji jim to.
Oni neznají utrpení.
Jako například
Marie Antoaneta,
když lidé řekli:
„Vaši poddaní mají hlad“,
ona řekla: „Proč?
Mohou jíst koláče.“
Oni neměli ani chleba
a měli jíst koláče.
Protože ona měla všechno,
Protože ona měla všechno,
zřejmě, skutečně,
když toto řekla.
Ale podle historie
to řekla. Protože
nepoznala žádné utrpení,
nepoznala hlad.
Nebyl to vtip
ani ona nebyla krutá.
Myslela si: „Dobrá, když
není chleba, tak jezte koláče.“
Oni řekli: „Vaši poddaní
nemají chleba.“
Ona řekla: „Dejte jim tedy
k jídlu koláče.“
Bylo to díky neznalosti.
Ona nepoznala utrpení.
Je velice obtížné odejít.
I když jsme vznešení,

ale nevíme to.

Jak jsem vám ale řekla,
nebeské bytosti myslí jinak.

V té době jste velice
vznešení, jste mocní.

I kdybyste si to dovedli
představit, kdybyste sešli

dolů stokrát,

abyste pomohli lidem,

jste ochotni to udělat.

Ale jen když sejdete sem,

je vám odebraná nebeská

síla a vy trpíte

a ničemu nerozumíte,

nic si nepamatujete

a pak si stěžujete.

Když jste ale v Nebi,

i kdybyste to věděli,

jste ochotni to udělat,

protože v té době to

cítíte jinak,

jste mocní a velkorysí.

Když ale sejdete dolů,

stanete se normální

bytostí, velkorysost,

síla je pryč.

To je to, co je

na příchodu sem obtížné.

I když jste svobodný občan,

když jdete do vězení,

když mluvíte s vězněm

v malé cele,

musíte s ním

v té malé cele sedět.

Nemáte sílu na to,

abyste tu celu

zvětšili na palác.